بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.

یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو دګروند په خوږومارو ښئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنۍ کتاب حمینه او مناجات کښې لیکلی وې خوېدې کتاب دومره یا دآورې کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې اویاد شعر په قافیه کې اویا ردیف کې اویا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعریا عالم نه یم چې الفاظ مې د صرف او د نحوې اویا د پښتوادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هم نشی کیدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائي : „از ریزه چه میخیزه ،، نو زه به څه یم اوزما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوی

غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله ترا وسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يونانۍ او عنعنوي تعريف يې داسې دئ: «شعر هغه وينا يا کلام دئ چې وزن او قافيه لري» په پورتني تعريف کې وينو چې «وزن، او قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازاد او بې قافيو شعر و نو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو)
په پام کې نیولو سره ، داسې تعریف کړی دی :
" شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند
رښتینی انځور دی ". یا : " شعر په موزونو الفاظو
د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس
دی ".

په دغه تعریف کې ورته ګټه د پېښو د دویم ځلي
انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې
ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې
د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نورو ته
وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس
کې د شاعر مفکوره ، احساس او ادراک غوڅ (قاطع)
رول لري.

همداراز که یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته
د ټولو یادونه زمونږ اصلي موضوع اوږدوي
په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې
څلور توکي ډېر ضروري دي :

۱: وزن او اهنګ ، ۲: احساس او ادراک ، —
۳: تخیل (شعریت) ، ٤: ژورستاشر.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره
له څېړنې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یې پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کړو چې «سبه شعر» او «سبکلی شعر» کوم دی؟

بنایي ځیني خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دادبي فنونو له مخې په وزن او قافیه برابروي او ټول شعري تلازمات، بدیعي صنایع او د شعر فني مهارتونه پکې کارول شوي وي. دا هر یو په خپل وخت او خپل ځای درست ووي، خو داو سني عصر ته پورې، صحیح او سم ځواب نشي ورکولای.

زمونږ هغه شعرته سبه، او «سبکلی» وایو چې خلکوته سبه او سبکلی پیغام ولري، او کوم شعر چې نور وته دا ډول پیغام ونه لري دیو چا په عقیده: «یوازې دا نه چې د بې پیغامه شعر شاعر پر هغې بې ځایه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زمونږ وخت یې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځایه مصرف کړی.»

داخبره سمه او ربښتینې ده، داسې شاعران هم وي چې د هغوی دبې پیغامه شعر ونو جنازې د هغوی تر مرګ یې پخوا پورته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پېغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سپېڅلو نکو څخه ډېر لوړ دی.»

هوکې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یوځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه ویني چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساساتو ور اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږونو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي. کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ وي (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

دا څنګه هنر چې هینداره عموماً ښکلې او
بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګندوي، دغه
رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد،
لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي.
خو څنګه چې د عادي هیندارې دنده یوازې
او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښوودنه ده، خو
د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو
د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې
یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی
چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې
څخه د ژغورنې لار هم ورپه ګوته کوي،
او هغوی په ژوندې پر مخ تګ، بدلون
سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو
خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې
د دې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا
دویمه مجموعه «وژاړم که وخاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته
ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په
عیني او واقعي بڼه انځور شوی او د یو ملي او اولسي شاعر په توګه
یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت ډېر ښه سرته رسولی دی.

پ د ر باوی
۳.۲م رنځور
پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسمِ اللّٰہِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیمِ

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دی شان دی
چې یو نوم دی په نومونو کې سُبحان[۲] دی

لمر سپوږمۍ دې نوښې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولې دې اسمان[۴] دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حُکم و اسما[۳] نونو کې عیان[۷] دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جُدا لسان[۳] گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل دی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به ا ســا نیږي
هغه کار چې لویه خدایه خومره گران دی

زه ستمگار د گنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قران دی
چې سنکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

مایې نوم نه صدقه سپند سپلنۍ کړې
چې یې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې جګ مقام ورکړې خپل خالق دی
چې په واړو انبیاوو کې سلطان دی

که موسی په کوهِ طور کې کړې راز دی
اقا کړی ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږه کړان، خوږه نازبین یې په پاک الله دی
په خاطر سچا پید اچې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سیمستار کامه وال کړې دغم گرداب کې
پېشوا امام د مرسلانو پی جانان دی

○ ○ ○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دې ماران کږ

ښېله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کږې وروځې کږې توري د ایران دي
ګټه اوښکې مې را دروي په ګریوان کږ

یو رانتک د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړې یو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه سمیسار ه،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسُخن دی

که د خمکې په مخ چاپ واړه جهان کړه
معزز او محترم یې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ وچمن شي
زما زړه کې د وطن باغ وچمن دی

که څوك باعث د ګل ګلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګلشن دی

ختن
که بل ملك ته والي سهوه کړ دي
هغه ملك د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جوګړه
مخ یې تور شه نن سبا یې ترې رفتن دی

هلته پاتې نه انگریز او سکندر شو
هر اغیار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نور کلي کله کېږي
ورته گوره د زاغانو څنگدن دی

هر نیکه یې موږ ته د هر دښمن بسته
هرې تهې تښتولی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم څپن دی

دا موږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه را نه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زموږ کار وه
نن جبران یې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق باندې راپورته شئ
داسې سوال، داسې زاری، داسې گفتن دی

تور زاغان د وطن و باسئ په نعره
د افغان خوا زادی او بیا گُښتن دی

که شئ پاتې اسارت مهاجرت کښې
بیا لایق د استا په سرخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پکړۍ یه شملې به پرېږدو جینکـو ته
سور سالو مې له ناکامه اغوستن دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شی
بیا به څه کړم که وجود مې څو موږېلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکې سپیمسګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست رونګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا رونګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړي صفت نِګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی سترې شوی
سروي قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین یې د سیني ربا غیچې شوم
هغه سُنبلی د نکه عالمه یار زما دی

که ستمګار مې تخلص دی عربي کې
منځه کړی په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسوقدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ماځني ځای نونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې ډیر خوند ونه اومزې شته ګي
توره توپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کارونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

سترګی ځنګه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږي د حیا نه مې په ځمکه دا چشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مور لرم
ما کړئ سېمتارته هسې رنګه دا بیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پڼاره گدائي کړم
دخوبانو شوږ سترګو سودائي کړم

چې مالت ته داشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په استغنا رکې شپائي کړم

که زړه وسپڼم خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک یې زلفې کړې نرندي څوک یې ماران کړه
زه یې خپل قاتل په ژوند کې صدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ د اومید به ستر کو کوري
ستا د مخ شعلو ته څنګه بینائي کړم

انتظار زما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو سلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړي
زه سهیت ار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دِیدن

ښکلې ښایسته ښکلې ښکاریږي د ګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د ښوخالونو سره

باغ زمکه زېږه په قدرت د هغه چا جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د ښوخالونو سره

زه دې هغه د تورو سترګو جادوګرو وګړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شعرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د ښوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړکې
شومه بزبا د په حال خراب د شوګیرونو سره
زلفان بې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ستا په دیدن به شم تازه دګل وهلو په شان
زړه تازه کېږی په دیدن د دیدنونو سره
زلفان دي زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

د کامه وال شیمتار سلامه ته یوځل لاس پورته کړه
سودامې نشته دجنت او د ونز خونو سره
زلفان دي زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

بچې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړم بېتېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرتونه
را غلۀ خدایه په مونږ څرنګه وختونه

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو یو مسکن دی

دا هله وکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موښږه ورونه افغانان یو
ځکه داچې موږ ټول سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی یې ښکلی دی حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو مرجونه

داسې وشي د ښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږ ته وا یو چې کامیابه دې جهاد شي
داوطن دا فغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کښه بار زموږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اواره شي

پاک قانون زموږ په کښه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان[٢] دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړې
بدخواهانو ته مې خدایه ځې پېړنه کړې

زه ستمکاریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان[٢] زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر و نو په سوچونو لېونی شوم
لیونتوب خوځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عُمر د ځلوېښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم ستیلانی شوم

ټک را ټک په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښودو کې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم ساري وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زماني په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولاني شوم

ز سیمسار منکر کیدی د گناه نه شم
مبتوعث نه گنار گار نه سبزنی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دي د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ورته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تښملی دي زلفانو دې
دا غزل دي میني کښه د میني اداګانې دي
ګرانې دي محبوب بې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلې زمونږ مکې زمونږ ایمان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږه ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زمونږه ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ د پاره
سر ونه ټولو نذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زمونږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زمونږه ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

ستا په اغیارو ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ و کمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زمونږه ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
مونږه په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېزه او نه انګرېزانو بل ایستا ز دی
وخت خوبه واخلي، خود فتحه د افغانستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کېږد و نګې ازادۍ او استقلال دی زمونږ
په جهاني سیستم کښې د استقبال دی زمونږ
شي به مخ تورې امریکا او هم روسستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

وایي سیمیناره چې شوی انار بیا به قدم کېږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېږدم
ای دا دې او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو يو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

يو بې غم به په انسان کې پيدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې يون په يون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و انسان نه دی
هسې وايه چې حيوان دی په مضمون

څه کړمې او څه يخنۍ او څه نيستي شوه
عمر واره شولو تېر په يو جنون

کله جوړ کله ناجوړ يې هسې بويه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

اې ستمګاره[٢] توري خاورې په سر توله
پساتې د رباسندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم!

د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم
که په پښو مې څوك وهي زه به په سر د رحم

ګلي کور د را ته داوړ غونډې شو
ګلابي رنګ مې تك تور غونډې شو
توکل زما په خدای چې یو څوك کړي د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

رنګ مې زېړ لکه زعفران شومه زه
بې لټانه په جهان کې سرګردان شومه
سوځېدلی یم په اور سوی ځيګر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټ د خپل وصال کېده
يوه نښه مې په زړه د خپل جمال کېده
لاس وېښې مې دي ستړلي په بحر د رحم
د زړګي صبر مې نشي برابر د رحم

کامه وال شيتګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چې شعر وشاعري کې سنه د قيق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

ای زما پښتنو وروڼو عزیزانو
ای زما دسترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم یې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال یې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې بیو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د حرص په نیشو کې ستر غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پو پړوکې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د بنګو نه چار تُخم کړی تیار
چې ړوغ ځان کړي لیونی وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدا یې ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرا بو نیشه هسې پراته دي
چې یو شئ ورته سنظر کیږي لس اته دي

د چا لاس کېږي سګرټان چې ګل وبل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوا ریان کوي نصوار
څوک قوتورکې لګوي غمي په شمار

څه حصّه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
صرفه نه کوی زما اوستا په مال

د چا پښو کې وې زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار ومور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نښته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ مونږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پیسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لیونیان
زیارتونو کښې پراته وي موظړان

خدای د یاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سبهمه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوښ وبه ماړه نه شو

لږ سر و نه خپل ګریوان کې وردرا نظر کړئ
تورې شپې نه څه علاج د سباوون کړئ

نفساني خواهشات پریږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نه مونږ ه حق دی
دغه نوم د هر انځان څخوله کې سبق دی

نه سیمېشتان کامه وال وایم لاس یې ټکمه ی
ښه دوا دان ادی دلوی نځمت کمه ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دي ليکلي د اشنا خبرې
ما ته مجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د يار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د يار ګنځل ما ته ملهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف يوازې د ليلا خبرې

مينه خوا وړ دي په دې اوړي سوځېدلې خوږې
زما په ژوندګې دي د رمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه څوږنې - خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږونو باندې
خبرې ستا شوې نغما یاره د غنچا خبرې

د کامه وال سیمسګار زړونو څه بدلبدلي نښې
که په جهان کې شي په شمار لښ او اتیا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریدګ

ستا په سینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس ستر ګې کتې نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګې سیب دی
بربسره خیږې ګریوان دغه مې حال دی

که دې نوم دیا قوتې لبانو واخلم
خال د زنې مشترې دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د یواو دوه ویلو څه محال دی

نه پوهېږم چې د دوارو به دا حال وي
که زما غریب په برخه دغه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ماته خدای پیښ کړی دا جنجال دی

زه ستمګار به درته فرش سترګې په لار کړم
که راشې دې یو دیدن زما په خیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نیت مې کړی خو ګیلو ته دی
سور سالو په سر و لاسو نیولی مې زلوړه دی

پا څئ وروڼو یا څئ چې غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلي هوا ته ځو
سره لاسونه، تور پیکی مې سوال دې پرکنوته دی

پېغلې جمعه شوې د جهاد په ښوم
خپلو ځلمو وروڼو د امداد په ښوم
لوی لښکر جوړ شو کې سر درو ته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیارو اوازغلی کړم
یا به د تور اوبل د خاوره وخلی کړم
بله خو ځوک نه یم شان شوکت می ملا لو ته ندی

د توری سترګی سره لبان به څه د خوښۍ سره
ښه ټوپک می خوښ دی چلولو کی جلتی سره
څه چی څو ستمګار غوږ می ستا د غه مصرعه وته دی
سور سالو په سر و لاسو نیولی می زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رفیق دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شی
که جهان ور پسې چاپ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندی او حیا لاکه کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره هیټ او کله جګ شي
دغه کار دی د تا الو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې دهر د یاران نو که خیر غواړې
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کله چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نشته

که دوستي که یارانه څو چل او ولاړې
دانقصان زما او ستا د زمان نشته

د شیمشاد اشعار که داوري پند به واخلي
په لوستو د دې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات نيارنه وې
ز ېبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

داکومه وجه ده چا غبرګې ولې؟
دا دومره زيات وا نيه پرښيږې ولې؟
دا شوه معلومه چې حرامونه ا نګار نه وې
ز ېبو زينت ، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوښي شوې د بل غم نلرې
په ز په حنو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلي وې چې اختيار نه وې
ز ېبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
پکې تېر نه دی محیاد

یو په زړه برخه دو مسره کلا نکارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پوهول دي زموږ

مخکې د نکر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبو زینت په لباس، هسې سینګار نه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږ شي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتارچې د شیمتګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سینګار نه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
ښکله ښه ښکاریږي چې حسینه ده

وه یې کتل ماته په خوږوسترګو
مینه مې په زړه کې مینه مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړه ږکوډی
روح قلب و وجدان ته مې شرینه ده
ښکله ښه ښکاریږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبه ناز و ادا کړي کرشمو سره
زان د محبت ګنړي سبه ګل چینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چي حسینه ده

لاړ و د ګو ګل نه د ښیښتار نه ګي
وړی هغه چا چي ناز نینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي چي حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونې

ټيټ شه پښتو ته ولو بړه که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان نوکر ول غواړې

وابه خلې ماشوم په لاس د وه ورته بسکېټ واخله
بنې منګلی جامې ورله، بیو ورته واسکټ واخله
زه خو سبه پو هېږم؛ د جناب خوشحالول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لیاقت پکار، نه سند تحصیل کوي
سبه په غوړ مالو عادت هسې رنګ اصیل کوي
دم په دم پالش کوه که یار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه مېرزائي شته دی ، نشته دی بل کار په تا
څه چې داجناب وايي د ا به وي روزگار په تا
هر قدر ريښې که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جيب ته کړه ، که ځان نوکرول غواړي

دلته داقانون دی اوس دې خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې ، دې کې ګيله خپله ده
وربه شم ستمګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه ، که ځان نوکرول غواړې

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لـړن زمـا سـره همـدم شه

جُدائي دي جو ړ سقر دی په ژوندون کي
څه پوښتنه مي د حال وکـړه صنم شه

که نظر مي د چشمانو په رفتار دی
حرکت مي ستا په لـوري هر قدم شه

چي ستا سترګـو ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسي رنګ هغه ادم شه

که غمونه مي په سر اوري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کي هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن نه په بدو سترګو کوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله سیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا دیا ده شم بې فکره
د سیمګار ړنګې بوتې - بوټه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګې

څه کړم خدایه څه کړم د اشنا سترګې
نښتې پرې لیدلې د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشاله یم
زه په هسې ژوند خدایږ و ملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه، ښې حفا سترګې
نښتې پرې لیدلې د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم ناقراره یم
زه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نښتې پرې لیدلې د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو چغه او چیته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د د وه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګی

برخه د سیمګار د ه کامه وال چې دی
ژوندې په آخر دی پر زوال چې دی
وخت د ځنکدن کې راښکاره کړه سیحا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

واوره جلئ واوره زه دي حُسن د پوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلئ زه دې پروانه کړمه

ج : څه هلکه لاړ شه ته زما د مینې سیال نه یې
زه چې تا ته ګورم ته لایق مې د جنان نه یې
بې موجُب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلئ زه دې پروانه کړمه

س: زه خو یو زلمی یم ولې ما ځنې نفرت کوې
څومره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا ښکلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلئ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور او بل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نا دی زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا نه کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
تمه دستي روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه د ستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه به یا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ت: لا زمه محبوبې ستا دُعاته انتظار کوم
ستا مينه په زړه کښې په د ښمن به کوزار کوم
هيره به حيات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

خ: که را دې وړه کلان دا نادې زما د پا ره
بيابه دې مېلمه کړمه زما د مينې پا ره
د ربه د سوکو سشو نله و سر و نه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمه

س: بيا که دې را ياد شي کا مه وا ل ستمګا ر
هغه يو غريب سنګر ستوا ی وال ستمګا ر
يتوله شا عري قلم کا غذ به نذ رانه کړمه
سوزمه په اور کې جلې زه دې پروانه کړمهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نارو چې د بلبل نشي بيدار ته
خه برلاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بر پېچو مي دې په محکې کوزا و پاس شته
د شيطان د وسوسونه شوی بېزار ته

چې جواب د ديو کوښال کولی نه شي۔
بيا به خه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شي کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقيقت خپله ښکاره به کړې په جارته

يو نښه کښي وي دلمر وړانګي راښکته
دکوم بد و به خر ننګ وکړې انکارته

د عمل پرچه په لاس کې درله را شي
که ولي وی که بد او که فنکارته

زه ښهشتګار څوګناګار یم لویه خدایه
عفوه وکړې په خاطر د پاک رویدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

شپږ زره تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیدونکی لکه لمر چې په اسمان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه خو افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لا اله الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مورقیصې د «پانی پت» او دغزا کېږي
د اللو-للو په ځای یې ماته سبې صفا کړي
تون، که بتوپک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لاَاِلٰه الا الله دا ن مومن ایمان دی

پاکه عقیده ده شمشیر او کامه وال سر
دا خوبه ار نوده دغریب سنګر سرګوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا ازادی له پاک سبحان دی
لاَاِلٰهٗ الاالله دا ن مومن ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیا ته لا زړه په دی لاره کې
ګل وه ما ته خار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر بیا زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دي
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار[٢] شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن ما وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پيدا شوی يم په کوم ګلوګلشن کې
وطن ـ وطن به وايم سلګو د څنګدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم يې ايمان ګڼم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړې د خپل نيکه مسکن کې
وطن ـ وطن به وايم سلګو د څنګدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه اتڼګا سنګان لرم
راولي سپرلی به زمونږه په چمن کې
وطن وطن به وايم سلګو د څنګدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه د ازادۍ ښه ده
سل ځله بهتره ځنکدن زګیني ترې سلګۍ ښه ده
وګوره شاعره کم وزیات مې په سخن کې
وطن وطن به وایم سلګۍ د ځنکدن کې

خدایه ملګري مسلمانو مجاهد وشي
سرېې په تلي کې ته شاهد د شواهدو شي
وګورئ ستمګار د ازادۍ هغه اتڼ کې
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوا ړو په خفګان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی دسر په بدل
دغه دستور را ته ارزان سنکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سنکاري

که مري خو مړشه انا دي په نامه
مرګ د جهاد ډېر قدر دان سنکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سنکاري

مرګ خو بهتر د غلامۍ ځني دی
شمشیر ستاره سپک پکی انسان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

ستا شهادت دخپل هېواد د ازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی باقی شو
مخ دې تاریخ ته لکه گل یو ستاینه باقی شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې د افغان شهید!
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنگان د اسلام
سر ونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهیده!

وانې ستمګار کامه واک چې زیره سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای خو مره عزت دی پخپل شان شهیده!
د خپل وطن د ازادی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر- شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمد اخر زمان کړم

په مذهب دی د نعمان کړم افتخار دی
ډیر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلخه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبری کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

ښه محبت مینه پیدا مې د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هخه د ښمن سره که

سر خوږې جار د خپل قام ځني شه
شاعري جوړه مې کلام ځني شه
د هر د ښمن ګکری خاورې د دهر سره که
حسد کینه مې د مذهب هخه د ښمن سره که

ټول افغانان کړې لکه ورور پښتانه
ښه غوړیدلی د ګلو تو پښتانه
ښه مجهزې په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مې د مذهب هخه د ښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ اوچته په نړۍ کې د افغان عوام

عمل ملګری مې خاونده د دین سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د دښمن سره کړه

یمه شرمسار بیا کامه وال په رښتیا [1]
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا [2]

د ازادۍ نفس ملګری ځنکدن سره کړه
حسد کینه مې د مذهب هغه د دښمن سره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دي دحُسن باغ سسوړی
هــرشاعر دي په ستا بلوکي مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحـظه دې جدایي مــاتــه تمــوردی

چې ستاسترګی مې په سترګوکښې راشي
هغـه ورځ مې ژوند پښـاني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو بانديې مسرور دی

د دنیا فاني حیات به وا ړه تیر شي
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضي پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې بخپله مددګیر شي
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای سیمساره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیاگا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیاده
په نز اکت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په ګلو ګلو نو
شپې شولې تېرې د غمو نو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر وونه وه د ښو اوړه شو تیر په تیره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سر پرې کیږده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
د ارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باري سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ښتر يې خپل سر کړی وی دښمن ته
هغه ويني هر زړې ته احترام دی

چې مطلب يې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د غه قام خو په زړې کښې بس يو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شی د ښمن ته پخپله کټه کې
هغه دم لوېد لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت. همت د افغان برخه
بعضې خلکو لکولی پرې لیلام دی

وطن کړد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګیږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشارې په نړی کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه په فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کې د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نيولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا يې د عسلو په پيالو کې
چې ښنيا دې په درواغو کې تمام دی

يوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار يې سراب ورک يې انجام دی

ته معاون شې لويه خدايه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد يې محمد عليه السلام دی

ازادي او کاميابي کړه نمونږ برخه
په سر تور يې را وړی د اپيغام دی

زه شپيشتار يم کامه وال شعرونه وايم
پير زما حضرت غوث هغه ګلستا م دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پرواکه!

که له سترګو مې خوناب ځي څه پرواکه
که د ځنګه مې جناب ځي څه پرواکه

ما ته خپلو سترګو غم کړ لې زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پرواکه

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې اوښکې پېچوتاب ځي څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالي او ارام غواړي
که د او سبکي مي سیلاب ځي څه پروا که

د حسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوق کې که په عتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالي حسن او ناز دی
که په برخه د جناب ځي څه پروا که

ای سیمسګاره ! سر دیار د سره ځار که
هر نفس لکه حباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

زه د خوب خندا او د هوس څه پرواګیرنه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې دوطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم دوطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما نه ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دې غم کم بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما نه ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کم بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم را ته ژړېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ته رجوع شم
یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ته رجوع شم

نادانه زړه که صبروم کله صبرېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټ دې ماته یو دوا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی
ځما یه دې باندې رضا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی

د ځړه په درد مې یوالته څېله پوهېږي
د سترګو او ښکی مې بهېږي

ځما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به ځما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
د سترګو وښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

چې زړه مې تالـه ډرکـړو اخـتیار دستان دئ
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دئ

حسن د دنیا کې شته دئ خو هسې حسن نه دئ
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې ښکلا دئ
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دئ

سترګې نرګس ګلګونه په قدم جوړې چې دي
کتل هغو سترګو ته طاقت د چا دئ
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسن یم په نظم و سر یمه
ښیرې کیښل دې ما ته زمانې واری
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زماری

چې دې سیمګاره زړګی په رو چشمانو وړی
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیارسی

د زړه کې سرله تیارسی و لاړه یمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

زما لالیه څه جهاد کړه
وطن زموږ خپل ازاد کړه
په خلیل الله دې اعتماد کړه
وا ره دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زارۍ
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

موږ په دښمن کې باندې کړه بوږ
ورته ښکاره کړه خپله توره
مینه دې ماته ده منظوره
دښمن ویستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دی د سیالۍ
جهاد له څې هغه محاذ له ځې دا زاړی

زه به راستا یم انتظار
تپوس به وکړم رښتیا
په بل ځای نه کړم اعتبار
ځان به کړم ستا د غاړې هار

د کامیابۍ آواز دی راشه په تا دی
جهاد له ځې، هغه محاذ له ځې دا زاړی
د زړه مې سره تیار سې ولاړ یم
جهاد له ځې هغه محاذ له ځې دا زاړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شوا و تېرېږي تجربه شي
د دُنيا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختي ا و تنګ دستي وختونه کم وي
نه شيوو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته او بڼي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړسېړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

متکي په یوالله شه په خپل ځان کې
جهان وار پر وار خرڅېږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذب ذب مشه
پس د هر شپې سبا کېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مدوجزر سدو رخ په لوی ګرداب کې
ستېمګار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت را ځنې هېر کړه
خوله کې مې سبق سبق نوم د خپل ګلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لاسونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دغه امن دې هيي
دا ژبه قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاکۍ ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټ تالان جوړ کړه تیاره ده
یوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

دکه مغ به کوټې مرورې وخت به تېروې
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نور و تنګه کړې
دا دنیا به هم په تا شي یوه ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولس ژوي مري نو څه پروا که
خبر دی تا ته که ټول جمع لويه پنګه

ستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنګه

وخت تېر ېږی اعتبار چا لره نه شته
تاريخ ګوره د چنګېز نه تر فرنګه

د افغان اولس به يو ورځ بيا وازشي
ته به پاتې شې خوله وازاسمان ته چينګه

د ابهېر د پرګنو او اولسونو
شه ترڅا ن د ار دي له يوه درنګه

د سيمسګار مينه مجاز نه حقيقت
بيا نور له شه سون يدن له زده کړه پشنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
ځکه ډیر ښکاري مې پوهه د نوځ په هاهو

هغه مینه ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه ویې چې د ښورا او د ګلانو

د مجاز او مادي مینه مې سوزان کړه
ما شمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دُنیا له عشقه مړ کړې
چې لا ړنه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم اوڅه وایم ټول به ستا وي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېښاوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

دریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل سیمیسګار زړګي ته قرار ورکړي
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله دغه هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ستمگار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اورول دي
د زړه بر حجونه زلزله کې را ایسار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشان دازادی

خوښ مې ښېري کښي نوم نښان دازادی
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادی

نه غلامي پېژنم نه و مه غلام کله
نه مې اوريدلي دي دا رنګې کلام کله
ژوند دی په دنيا کې قدردان دازادی
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادی

زه يمه افغان چې مسلمان يمه
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مې شهادت په امتحان دازادی
سر و مال مې دواړه شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک دې اسارت شي استعمار سره
ژوند د انسانو شي د بار سره
جنګیږي په سنګر مجاهدان دانا دي
سر و مال مې دواړه شه قربان نازا دي

یا قلم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
سیمګاره نام نویس که شاعران دازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه دي؟

چې لاسونه دې زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې دا څه دي؟

ته چې ما نه محبت غواړې په زوره
دا ویل دې بېرته واخله چې کاڼه دي

زه افغان یم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات یې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ستینه سنوراکړې او غړغونه
دا په زړو کې لړلي دا خواږه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوږو غوږو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخنه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پرهېږم چې داڅه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسېږې چې کوون باروي
داویل د پخوانو څومره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه مضمونه د شیمشار په ژبه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دویم نمبر تعین یې

یار دې ټپي د زخمي زړه ده خفه مه شې
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وستا ته نه یم
ولې ماسره په دې سخن بد بین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامنم چې رنګ او بوی دې دواړه سبه دي
مګر ته زما په يار باندې مئين يې

که دې مدحه په قلم جهان ته پيش کړم
زما يار ه په زړه کې باندې سنګين يې

ای ستمګاره! که هزار صفت يې وکړي
ته بياهم دخپل اشنا مخکې ستوهين يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیوادکښې نا انسانه سره روښانه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامانه منو

د غه وطن د ښنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیاکښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وګونسته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کیدلی نشم
په هیڅ ستر کو نږیوالو ته کتلی نشم
سر سپلنی شه د اغیار وحشه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وګو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدین سوک چه سر ونه نذرانه د وطن
بیا یه هر لوری لوستل کیږی ترانه د وطن
پیغلی به وایی په مسرو کی چی بل څوان نه منو
حلقه په غوږ وکو نسته غلامان نه منو

سیمیستان و لیکه مسری په وینو سری و لیکه!
د اتفاق او اتحاد سبا یسته ناری ولیکه!
د ځان ځانی سیلابه مونږ د ی په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُل ګُرم
نهٔ دی

دګناپیټی مي پر وت په سر د غـــردی
ما جوړ کړی په هیلو ترینه ونه دی

ملامت یم مخ مي تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهېږم ځُمکه ل ندې اسمان بـر دی

بې وقوف چې څوک جسم په زهد ل کړي
دا مثل دین او دنیا ته یو منظـر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ته وسپه ځان سره واخله لوی مشکل شته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پیدې لیکلو دې باور دی

بچی دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړاختر دی

زه سیمینګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوې مې څه؟
د سترګو توره څوروې مې څه؟

د جبین خال دې ګانه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څه؟

یو ځلې ماته په مسکا غوندې شه
ګرانه په هجر سوځوې مې څه!
د سترګو توره څوروې مې څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان دې درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ولې مې څله؟
د سترګو توره ځوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ږيږي
دا رفتار يې د کوم ځای ځني رقم که

دا دا او ناز خو نشته سباپېروکي
سپين سهار لې ربه موږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعری کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران یې صفتونه دم په دم کــه

که کړم وقفه شاعري دیار صفت ته
بیا به واړه فشار ونه سنه محکم کــه

چې په وخت کښې د سفر مې حاضرنه شي
دا نخمي نړکی به څوک زما ملهم که

د وکیل ستیمگار د نړه ارامه را شه
ستاراتګ ته دې خدای پټول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه زما شوه

جنګ او تیښته به درته کیږي که پوهیږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نشته د سرو، پېسې خوږې دي
نازل شوې چې په موږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې ځکه خوښه د آشنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او ښکې کړیوا کې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځارېدل ښه دي

مینه محبت کښې د اشنا نه ځارېدل ښه دي
دار ته د منصور په شان اکتبار ندي ختل ښه دي

پاکه عقیده او یو اخلاص د ځان ملګری که
نیت د ابراهیم حلالېدل د اسماعیل ښه دي
دار ته د منصور په شان اکتبار ندي ختل ښه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په څپل ځان باندی تطبیق کړه
پاک واړه اِسمونه یا د ول د پاک جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

نه عیش عشرت
تا په دغه کار د هر کار نه کـړ بـدل سنه دي
ار تـه د منصور په نز اکت باندې ختل سبه دي

ـځله ای ستمګاره ! څه نو سبه کـړه د بازار ځني
نه کـړېد و نه درته دلته ژړ بـدل سبه دي
ارته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوټۍ د ګلاب

ځان پرې جوړ کړی په اوبو کښې په څکر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

ستر ګې چې تورې په کجل کړې
رفتار د زړه کړې په مزل کړه
عاشق سره یې په تورو اوبه بل کړه

دښایست په شکل تیزه په هنر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

نا زولې ده الري بيان
ودرته ولاړ یم په انتظار .
په کوم طرف لري اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کرو ورو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

۱

هار يې په غاړه د سرو زرو ده
سترګې يې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو غوندې بتر وي
پنځه بجې وې چې په وخت د مازيګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

شرمګناره ورانه په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که يو کلام دی
د سپينې خولې خبرې خوږې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

د یار یه یا دکې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې په ما
هرلحظه کېږې په خفگان غونډې ششم
مینه د یار کېږې سرگردان غونډې ششم

سپېستار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بېریان غونډې ششم
مینه د یار کېږې سرگردان غونډې ششم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یارته کاته مي په لېمه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تازه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه به مزه غوندې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځایه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مينه کې صادق وګڼه
د زنې خال دې څه قبضه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

رنګ د سيمتګار لکه د زعفران غونډې شو
په يو وصال به يې تانه غونډې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځیګر زما ښکلي زما ایمان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

ستا د ږي لوړو لوړو غرونو قربان
ستا د ګل رنګه سردرونو قربان
ما ته بې حده ډېر ته ګران یې د ځان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ن ادی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سرآفغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سرآفغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي ستل
په زړه خفه او که خوشال وايي ستل
چې ستا سې خاوري مې رانجه کړي د چشمان تو طه!
د سترګو تور د زړه ګي سرآفغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت ر ا
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت ر ا

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت ر ا

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې بنه طاقت د عبادت ر ا

بنه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې د هر د فانی کنې دا طاقت ر ا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خر وار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړي سوال مې خوله میږه وانه کړې
اې مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف دیوال وي نور څه نه وي
ماستمګار ته یکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر داني راشه!
غونچې د گلو مهرباني راشه!

ستا په یاد ون کې لېونۍ غونډې شوم
د ښانه زیاتې په ما گراني راشه!
غونچې د گلو مهرباني راشه!

د خیال په تال کې تصور غرق وم
ناز و ادا کې قهر ماني راشه!
غونچې د گلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

داغلی زړه که د ستمګار وګورې
لبې يې په خوا ګلي خندانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې بې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنګه وې
هغه څوک شو په ګړی سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
مومخ ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په څپل افراط کړم دقیقه کې

څپل لیکلي او ویلي ببې ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګوره یو دانه چینه کې

که څه او رم بیا یې ګورمه ستمګاریم
دنړۍ په بازار ګرځیو ځغښه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ښوندو ن ماته یو خطر ښکاري دی
زما په زړه د غمونو څه اثر ښکاري دی

طبیبه! ماته د علاج په اُمید راځې نه شې
زما مرض د محبت هسې اَبتر ښکاري دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوش ښکاري دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چوکاټ د عشق کښې دغه کار د یو هُنر ښکاري دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونګې محبت زيږوي
عجيبه باب دی چې رنګينه سراسر غوندې دی
زما پېژنم په دغما زانو څه اثر غوندې دی

که زه ستمګار يم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
راوړه ديدن په څښګدن چې حال بتر غوندې دی
زما په زړه د غمازانو څه اثر غوندې دی
هره ګړۍ د ډوند ون ماته يو خطر غوندې دی

برخه

لاس چې اوږد کړمه گل ته خار ننما شي
گل شي پاتې خاص اغزي برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طائفې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

اُمید و نه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهیږم
بیا به څه اُمید ددې نه دوفا شي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خندا شي

ز. ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبول له مې په در کې ستا دُعا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لمنه ښه ورېدو ښکارې
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکارې

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فانې دُنیا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی د ابهار په تېرېدو ښکارې
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکارې

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د ذې دهر د لانجو ځنې ورن ګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېنو ښکارېږي
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تا ته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمر تېر شو د شیمشتګار شاته په خوشبکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګ د خوشبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د پرو وعدو دې لیونی کړم مه نور
صرف نظر که انتظار د شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دې خــــار
باقي حيات که مې بهار شي، څنګــه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبـانو خراب
په يو وصال که دې ګلزار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

ستمګاره يار ته سوال زاري که و ړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګریوان

یا خیرې ګـــریوان وی لیــونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې دغم دُنیا کې څه قــرار نشته
غم د پاســه غــم بل انتظـار نشتـه
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا پـه یـو ځنګل کې ملنګانو سـره وی

نه په څوک او ورور باندې باور لرم
نه څو سره سپین او یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې دماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نو یوتوکل په خپل خالق غني غفار لرم
یا لوی شوی سوی ماشوم ما نو سره وی
یا به یو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد سیمستار برخه مقرره دازل نه شوه
مینه پتوله مینه ماته جمع دا ودیل نه شوه
شپه او ورځ مې یو ځای پتنګانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم غشي

نما ځ وندون د يار ځ وندېو دې ترلې دی
دا زړ ګې مې د ګــو ګل ځنې وتــلې دی

خلکو ما ته ملامته په هېڅ شان مــه کوی
کم و زيات را ته په مينه د جانا نه مه کوئ
توول بدن مې د اشنا مينې سېزلی دی
دازړ ګې مې د ګـو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ما ته په عشق کی يو بلا ښکا ر ی
څه به وايم چڼل حيات را نه ګيا ښکار ی
ما د زړه په سر د غم غشی خو ړلی دی
دازړ ګی مې د ګو ګل ځنې و تلی د ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا ګوهر مې په ځپل او سنکوکې موندلی دی
دا زړګی مې د ګوګل ځنې وتلی دی

د ستمګر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لر خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړګی مې د ګوګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هیڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

لیدلي وه د وه ستړګو زړه خوشاله پرې دواړه شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه ړندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

که زړه تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خیالېږي
د وه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګېر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅېږي
او سکې که شي وینې په څه شان نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، ستمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمېږي
او ښکې که شي وینې په څه شان نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړبا ګوړ

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح داخستو په خاطر
ژوند بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر نه شه قربان سر مې حيا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د افغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونو نه شته دی
ازاد وطن مي امید وته شته دی

پیغلي ځوانان په یو سنګر کي ځي جهاد له دروي
دېزر غوني او د ملالي رواجونه شته دی
ازاد وطن مي اُمید و نه شته دی

ستمګاره ! تېر به افغانان د خپل سر و ځني شي
کور د بابا کي شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مي اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدونه

څه چې اشنا وایي بتول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پېیو موسکا خندا مې ژړه خوشاله کړي
تېره شبه نه وي بیا غمو سنه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

بتوله سوانا راغله سودا یې به شم
ژوندمې په ژوندون کې بتول سوچ شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هخه غر و نه شي
بېرته اُميد وار مې اُمید و نه شي

ژوند شو د سپیسګار دهوسې او مې تون قصه
ودک مې په چشمانو کې خوبو نه شي
بېرته اُمیدوار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو ته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په ښرستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وه نه خلاصېږي
دومره وایم چې ثونده نه دی خجالت دی

د ستمګار کاموال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پېښو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پېښو

پېښې کېږي، پېښې پاڅه هل څه نشته
نوم یې څومره قدردان شو د پېښو

ورور د وروره پلار د ځوی ځنې جدا که
غلبله ده زوړ سوران سو د پېښو

نه پوښتنه د نسب شته نه د علم
جهان واړه یو کاروان شو د پېښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره ښوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پیسو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ئې دی
خپلوي نشته ټول خپلوان شو د پیسو

چې «الف» او بې به هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیسو

په سیمسګار چې اعتراض څوک ولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوڅه خوړل نه دي
ښکلو ښکالو سره یوڅه خندل نه دي

ژوند خو لوېدو جګېدو ته وایي
بل ته په طمعه کیناستل نه دی

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړې صورت
په ځانځانۍ کښې د ژوندون خوشحالي نه دي

اسلاميت دی ژوندون، افغانيت دی ژوندون
پر دې فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حيا او د عزت او ديوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وکړه
تش د هوا په يو نيلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند يادګار دې په قلم او په عقل پرېږده
سيمګانه! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتې

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتې
مالګه پکار دی صراف یوانې د لیلا ګوتې

زړه د حال په ربه د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نمار به کړي حنا ګوتې
= تکرار =

حسن د حسینو په نقاب څه پټیدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر یدی نه شي
خال د ابرو پیر بده ماله سنا ګوتې د واګوتې
(تکرار)

هر اندام دی دی ګل لکه غوټۍ چې د ګلانوی
شمع چې بلیږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره د ازما ګوتې
(تکرار)

شرس دی که جنون دی د سیمګار او کامه واله بخې
اه، دی که فرهاد دی نما سنګ سر ایوال په حنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشنا ګوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اش دعشق شاق دی
یو دیدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څومره طمطراق دی

چې په عقد دعشق ناوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
دعشقو ژړوندونا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څوك دې نوكرنه دی
چې یې مخ لکه پرېوی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمیار دی لا یق نه وي
خوبانې دې ماته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنو غشي

د بنو غشی برابر مې په تمه و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایی کړو
زاری زاری ستا اشنایی کړو
بې صبره مست ګو مې نظر دستا په در ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړیږي
وینې د لېمو مې څڅیږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول په خاره د اشنا پسې ځم
خیرات د حُسن تمنا پسې ځم
بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر ولګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه په توبه د بدگفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې به دوستي يار يې کوي د يو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالې تګو و تګمار نه توبه

لاس په لستوني کښې ساتي لاس به هيڅ نه ورکوي
دغه تور مار دی دلستوني دغه مار نه توبه

په چاول کښې بنه ماهر نه دې ښه پېښنم
د کاغذ ګله ستا د دی ډول، سينګار نه توبه

په زړه يو ه په خوله دې بله اوربدلي شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکار نه توبه

.بيمسګار دی کړی دی تشخيص شاعرانه تشخص دي
د مدارې د رنګا رنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو ګاټي

دسترګو ګاټي مې خوږ بڼې شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېر غمـــو نو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
ځان او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړیمه نه لاس په نلم اشنا
لبو نې کېږم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیـا، بیا د ډېر غمو نو سره
وعدې دې ټولې خامې باتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پېرې په غاړه به سیمتار شي د عُذنونو سره
جانانه! بیا، بیـا، بیا د ډېر غمو نو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړه پرېشان د زمانې
زه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چړتونو قیص ته ورته
ګدا ګر شولو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منګولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته ګوري
پاتې شوي یې کاروان د زمانې

د دنیا په دی بخرنجه لوی ګز داب کښې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وی دانسان خواهشات ډېری
هر بیان کړي ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشحالېږي
ورنه هېر تور ګورستان د زمانې

زړه نه بېلي ورخطا حيران سيمګار دي
کشمکش دي بنکښي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاتړ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان تېر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصه د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چامانۍ چې د ننګې ګوزې
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال ن ـبـو ن مه کوه!

سپـــګاره ! تېره شو تېر بېږي د ُ نیــا
رنګه فِلم دی جسـو ن مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ماګرانو

د آمو نه تر کوم حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا ورون ګار دی

سکه څوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کورمه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټوله د پښتون دلاس الـــه ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کېږی
دسيمسـتار دُعا قبوله په ژوندون کېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالونه جنګو نه شي جوړ
ښه ونه چې بد شي نور کارونه شي جوړ

هر خبره کښې لږ سوچ دی پکار
د لمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل*
ګوزار د خولې نه د پر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دی پکار
د پرو خبرو، نه دردونه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خو ښه راشي
د کم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعرونه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پنځله توره او قلم کښې ولولې راوله
کوره د دښمن کښې بې اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دې هغه تجلي راوله

قوم د اسلام او د افغان جهان خپل فخر گڼي
هر یو بدخواه ته دې په تن قهر وخوځولې راوله

په یوه چغه قوم د الله اکبر و وایه
بیا نو ډولې د آزادۍ دې دلیلې راوله

خلک تاریخ کښې کارنامې دې د نیکونو گوري
ځرخ د تاریخ کښې د آزاد وطن نغمې راوله
سیمگاره شعر دې په خوږ ولوبه ترخو کړه رنگین
د ظالمانو په وطن د غم مالې راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې ئې د ستر گو په نظر شي

د ظالم خو ظرفلار په هیڅ مشان نه دی
که په ژړنده کښې مېده یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندهٔ یې په کرم د پاك اکبر شي

نه د هر چا وي لیوال چې شاعر شي
نه و سلو کښې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي.

زه سیمابه دهر شاعر قلم بو سي کرم
ارزوونديې د کمتوکه برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تاسمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاقدې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وایه
ښکارې په ذهن دی نغمې بدلې

خاک ذهین شو تبرخور لی نه شی
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تبریزی تول شبتېږی وایم
قضا خورې کړې انګانې بدلې

څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمستار دې ګوریې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اوربل دې جوړ که په آیینه کې د شانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

نړه مې بایللی ستا په ځان دی
دغه جهان راته زندان دی
رود مې د سترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې ډیر بسیار دی
هر یو سپاهي د ځمکې بار دی
غم دی زما په سر انبار دی
لکه د شمعې ویلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ما ته په لاس را
یا دې د سرو لبو بوسه خاص را
بنګلې د عوت را ته یو خاص را
سیمې ستار دی مینه کښې عادت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

پښبه نیولی په رفتار شه بیا به ځي
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځي

چي دیدن دې په دې خپلو سترګو ګوره
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځي

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځي

سرومال مې ستا د حُسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کِنار شه بیا به ځي

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځي

جدائي خدای پیدا کړې ی په جهان کښې
تلوار مه کړه، په قلار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامُید نه او مید و نه پیدا کیږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مې ستا په غېږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دې ایښی په سینګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرته مکر جنه دا دُ نیا ده
نه دې ستا نه دې دپلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکار ه
څه به وایم د هرچانه بی وفا ده

چې دنیانه وفا غواړی نادانان دی
داخبره زهر او زون باندې صفا ده

دگو نگټ مثال زمونږ دُنیا پر ستو
ولې دومره ې دُ نیاته اشتها ده

دحرص په غلبه کېنی مرگ رایاد کړه
قناعت کېنې سعادت دخدای رضا ده

څه گټل او څه خوړل څاور کول شته
هسې تول جمعه کول پېشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تیریږي
ستا دخپل حیاته څوم‌ره تمـــنا ده

ای سیمستاره ! تش تحریرڅه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل وایه سود ا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مين شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

ما يې مخ ته فقط يو ځلي نظر کړو
اوس هردم راته ګريان دی زمازړه

هيڅ پوه نه شوم ستر ګو وليدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوزان دی زمازړه

که زر واري ورته هڅه د غه وکړم
په دوه سترګو بنديوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په عشق يې نشان دی زمازړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که د جهان و رته ښکاره کړم
فقط یار څخه پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او څوربږي پروا نلشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمیستار وايي چې خفه منه شی دلبره
مال وه سر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوږې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

شین چمن وي یو رباب وي په شابان ترنګولي
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غږولي

څو ندانا د وي په قرار وي خوږې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زیبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروریات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبرویو انتظار وي خوږې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنیا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي دیانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وي خوږي وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږي وي

بس سیمستار وي خپل ې یار وي یو دید وي د جانان
هر څه زر وي مکمل وي نه تنګسې وي د جهان

فقط نه وي یار مې یار وي خوږي وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم دیار دئ

صبر راکړی یا صابره! غم د یار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

زه په ده باندې مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما ځنې فرار دی

که د زړه نه مې څڅک وینې بهېږي
د غه زخم د زوزاد سو مې پرهار دی

که عالم مې لېونی سودائي بولي
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وايم داچې داجهان مې ټول ويران دی

غم دې هسې په ظاهر زړه سوری کا
لکه زخم د ناسور شي ناقرار دی

مونږ ټولوته په غم کښې صبر راکړې
سوال کوونکی په درګاه کښې د سبحان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

زړه زما ډېر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم زار نه خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن ټکي دي په شمار دي د ړېږ حروفونه
ډېر مخلوق تږي نا قران دي ستا د حُسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دي ستا د حُسن

څوک د زلفو په رسو باندې تړلي
چا حق پړلي یو ګوزار دي ستا د حُسن

څوک پانسي ته دي ولاړ په تخته باندې
دم قدم یې انتظار دي ستا د حُسن

چې ژوندي په مړو حساب دي ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دي ستا د حُسن

مـهٔ وايـهٔ

چاته د دنیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي ور ته ورور مه وایه

پر دې زمان کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خور دې نه وي د بل لور ته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه وروره سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د مېلمه پشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوبځو او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غمخور مه وایه

چې سر یې سپین، ږیره یې سپینه زړه یې ځوان ښکاري
شاعره مخکې د سیمسار نوی درې ځلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې داشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شو لو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لېږم
وبه کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ماته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ وکړا و د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه دکامې سیمیا
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځېدلی دي د مخ په لمبــو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبــو خوښیم

انتظار سره تکلیف تړلی بــو یه
خوش نصیب یم چې په هسې سیبو خوښیم

که پتنګ په سر ولمبــو کې الفت غواړي
زه دا و سنګو په لمبو لوخېر ګو خوښیم

تش ګو ګل یم زړه مې نښته په سینه کې
درباب غو ندې پخپلو نخمو خوښیم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو یې تش د دوه انګو خو ښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکــو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانان

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نېشه شمه اشنا بهار د مينې

اوانونه دي خوابه د کنډو ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی ټوله نوش کړم
سوړ به نه شي دغه تاو انګار د مينې

د وړه لاسی د ړته سلام کړم ساقي جانان!
وينې څاڅې مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دوېم يار به شي ساقي نيګار د مينې

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د مينې
غوړېد وته دی تيار سيمګار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی موندلی په جهان کې
د زړې قدر دی لیاقت نه کوم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ځې په سترګې، غوږ لرو کار تر بېنه اخلو
لکه بُت په رښو ستر ګو چُپ د هغانکې

تشې خولې باندې نمری نیسو لکې نه
صوائې صفر د عمل په امتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
او ږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ګوګر شم
د غه تول ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دسترګو او سترګو کې مې مخ باندي طوفان جوړ وي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

دسترګو او سنکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم ربنتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جُدا ئي را ته په ژوندکې لوی خفګان جوړ وي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
دا ګرمي جانه طبعیت ستا
هره ګړۍ یو نخشه دی تو زلفان جوړوي
یو بل جهان جوړ وي
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخه نفرت شو
نماغریب دغه قسمت شو
د زړګی سره داکار ونه پاکه سبحان جوړی
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې
یا به سیمستار یا کامه وال شم
یا لیونی یا به په حال شم
که لنن دې پوی زه په احوال شم
د یاره ګیټ هره کوڅه راته زندان جوړوي
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم تر څو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم تر څو؟

زه کتی دې اثر ي ستر ګو ته ته ښم
په هیبت او په لمن زان به یم تر څو؟

دیننګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم تر څو؟

د داغلي زړه مې لر خه پرسان و کړه
له ریبا ره په پرسان به یم تر څو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم تر څو؟

زه سیمګار کامه ولال او ښکې وینې ژاړم
در په در خیري ګریوان به یم تر څو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library